

поти и да пжхти подъ тѣжината имъ и да върви на къдѣто го водимъ или карами; и слѣдъ като ни донесе богатството дѣто исками, тогазъ ще снемемъ товара му и ще му дадемъ пжхта като на праздно магаре, да са търси, да си клепе ушитѣ, да реве и да пасе дѣто ще.

Октавий. Прави що щешъ, но той е опитенъ и храбръ войникъ.

Антоний. И гоня ми е такъвъ и за това азъ му приготвямъ съ храна. То е животно, което го учѣ да са спира, да тича на право, — телесното му движение управлявахъ отъ духа ми. До нейдѣ тѣй е и съ Лепида. Трѣбва да го учимъ, да го упражняваме, и да му казвами да ходи, — лишенъ отъ духъ леловѣкъ, който са наслаждава на такива работи, които сж излѣзли изъ мода, остарели за сички, и които чагъ тогазъ за него сж нови и на мода; не гледай на него освѣнъ като на орждие. И сега, Октавие, слушай за голѣми работи. Брутъ и Кассий събиратъ голѣми сили и ний трѣбва на скоро да излѣземъ на срѣща имъ; за това нека съставимъ съюза си, нека изберемъ и осигоримъ най добритѣ си приятели, умножимъ средствата си и нека отъ сега още да са съберемъ на съвѣщание, да видимъ какъ тайнитѣ броежи на нашитѣ неприятели можемъ откри и явнитѣ имъ намѣрения най добръ отблѣснх.

Октавий. Нега извършимъ това, защото сме заловени у хорото, а са окружавами отъ много неприятели. Мнозина отъ тѣзи които ни са показватъ весели, боя ся, криятъ за насъ хиляди пакости.

(Излизатъ)

ЯВЛЕНИЕ II.

Предъ Брутовата тента, въ станътъ
при САРДИСЪ

Тжпанъ. Влизатъ БРУТЪ, ЛУЦИЛИЙ, ЛУЦИЙ и войници.
ТИТИНИЙ и ПИНДАРЪ ги посрѣщатъ.

Брутъ. Спрете тука.

Луцилий. Предайте думата и са спрете,